

พระคุณบิดามารดา

พ่อแม่แก่เฒ่า

พ่อแม่ก็แก่เฒ่า
จะพบจะพียงพาน
ใจจริงไม่ยอมพราก
แต่ชีพมิทนนาน
ขอเถิดถ้าสงสาร
คนแก่ชะเรววัย
ไม่รักก็ไม่ว่า
ให้กินและให้นอน
เมื่อยามเช้าโกรธซึ่ง
ร้องให้ยามป่วยไข้
เฝ้าเลี้ยงจนเติบโตใหญ่
หวังเพียงจะได้ยล
ขอโทษถ้าทำผิด
ใจแท้มีแต่ความ
ดีไม่มีที่ใกล้ฝั่ง
วันหนึ่งคงลี้ไป

จำจากเจ้าไม่อยู่นาน
เพียงเสี้ยววารของวันวาน
เพราะยังอยากเห็นลูกหลาน
ข้อมรืารานสลายไป
อย่ากล่าวขานให้เข้าใจ
ผิดผลอไผลเป็นแน่นอน
เพียงเมตตาช่วยอาทร
คลายทุกข์ผ่อนพอสุขใจ
ให้หนักถึงเมื่อเยาว์วัย
ได้ใครเล่าเฝ้าปลอบปรน
แม่เหน้อยกายก็ยอมทน
เติบโตจนส่งงาม
ขอให้คิดทุกทุกยาม
หวังคิดตามช่วยอวยชัย
มีหรือหวังอยู่นานได้
ทิ้งฝังไว้ให้วังเวง

ความหมายของศีลธรรม

- ศีลธรรม ความปกติ ตามธรรมชาติ
- ศีลธรรม ตามอำนาจ คนจัดสรร
- ศีลธรรม คือสุข-สะดวก บวกเข้ากัน
- ศีลธรรม คนทุกวัน หันหัวลง
- ศีลธรรม นำปญฺชน คลอริยะ
- ศีลธรรม รวมฐานะ ที่พึงประสงค์
- ศีลธรรม ทุกทุกส่วน ล้วนเส้นตรง
- ศีลธรรม นำสูงส่ง ตรงต่อญาณ
- ศีลธรรม ปรีชิตี จัดฐานราก
- ศีลธรรม มีวิบาก ล้วนสุขสานต์
- ศีลธรรม สะอาด สว่าง สงบ บรรจบงาน
- ศีลธรรม ส่วนอวสาน นิพพานแล ฯ

ศีลธรรมกับคน

- ศีลธรรมแล้ว คนก็ได้ กลายเป็นผี
- หาความดี ไม่ประจักษ์ ลักเส้นขน
- ศีลธรรมดี ผิดก็ได้ กลายเป็นคน
- ที่เลิศล้ำ ภูมิใจ ไหว้ตัวเอง
- ศีลธรรมต่ำ เปลี่ยนคน จนคล้ายสัตว์
- จะกินกั๊ด โกงกัน ขมั้นเขม็ง
- ศีลธรรมสูง คนสดใส ไม่อวดแวง
- ล้วนอ่าเกรง กันและกัน จีนเพื่อนตาย
- ศีลธรรมนี้ ทุกวัน มันตายซาก
- คนมีปาก ก็ไม่พาล่าม ศีลธรรมหาย
- ศีลธรรมกลับ มาเมื่อไร ทั้งใจกาย
- คนจะหาย จากทุกข์ เป็นสุขเอง ฯ

ศีลธรรมโลกยัน-ถ้อย-ยับ

- ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม!
- ต้องตกต่ำ ลงทุกวัน ถ้าสรรหา
- คงไม่พอ ขอมาท่า น้ำหยอดตา
- เพราะบูชา กันแต่เงิน เกินพอแรง
- ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม!
- ต้องตกต่ำ ไปเสียทั่ว ทุกหัวระแหง
- เขารังเกียจ เกลียดชัง ดั่งผีกระซัง
- อยากให้มีมัน แห้งแล้ง จากโลกนี้
- ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม!
- ถูกเหยียบย่ำ โดยฝูงคน จนป่นปี้
- โลกของคน ย่น ถ้อย ยับ เกินอัปรีช
- ที่คงที่ คือโลกสัตว์ คู่อัจฉริยะ ฯ

ครั้งหนึ่ง สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงประทับอยู่ในสวนเชตะวัน กรุงสาวัตถี โดยมีสงฆ์สาวก 1,250 รูปและเหล่ามหาโพธิสัตว์ จำนวนมากมาร่วมชุมนุม

วันหนึ่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จนำเหล่าสาวกมุ่งหน้าไปทางทิศใต้ ทันใดทรงเห็นโครงการกระดูกกองหนึ่ง กองอยู่ข้างทาง

องค์พระศาสดาริบทำความเคารพโครงการกระดูกกองนี้อย่างนอบน้อม

พุทธจริยาเช่นนี้ของพระพุทธองค์ ทำให้บรรดาสาวกต่างประหลาดใจไปตามกันเหตุไฉนพระบรมศาสดาจึงต้องทำเช่นนี้

พระอานนที่เถระประนมมือทำการเคารพแล้วทูลถามองค์พระศาสดาว่าข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ พระองค์เป็นพระบรมศาสดาแห่งโลกทั้งสาม เป็นบิดาสัตว์โลกทั้งปวง เป็นที่เคารพสักการะของชาวโลก

ขอพระองค์โปรดตรัสแก่ข้าพระพุทธเจ้าทั้งหลายเถิดว่า แท้จริงเป็นเพราะมูลเหตุและเหตุผลใด จึงได้กราบไหว้โครงการกระดูกเหล่านี้

เธอถามได้ดีมาก พวกเธอทุกคนล้วนแต่เป็นแขนขาของเราซึ่งได้ออก บวชมานานแล้ว แต่มีบางสิ่งบางอย่างที่พวกเธอยังไม่ทราบ

โครงการกระดูกเหล่านี้ อาจจะเป็นบิดามารดาหรือบรรพบุรุษในอดีตชาติของเรา เกิดเป็นคนไม่กราบไหว้บิดามารดาได้อย่างไร

ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงกราบไหว้กองกระดูกนี้อย่างนอบน้อม

องค์พระศาสดาทรงตรัสอีกว่า ลูกก่อนอนนท์ เธอจงแยกโครงการกระดูกเหล่านี้ออกเป็นสองกองถ้าเป็นกระดูกของผู้ชายสีจะขาวกว่า และมีน้ำหนักมากกว่า หากเป็นกระดูกของผู้หญิงสีจะดำกว่าและมีน้ำหนักเบากว่า

